

Un dia, mentre passeja, Montag troba Clarisse, una jove que pertany a una família mal vista, una jove que, contra el que determinen les normes oficials, no viu obnubilada per la televisió i que fins i tot es planteja d'anar més enllà del que les autoritats consideren convenient. La jove obre la ment del bomber, li parla de l'existència dels llibres i fa nàixer la inquietud a dins de la ment de Montag. A mesura que avança l'acció, anirem esbrinant que, en la perifèria del sistema, una organització de resistents lluita, a través de la memorització de textos, contra la destrucció del saber humà que propicien les autoritats. Cada resistent -i aquesta és una de les idees més originals de la novel·la- es converteix, per la via d'aprendre'l de memòria, en un llibre ambulant. Clarisse només apareix en la primera part de la novel·la i encarna no sols el detonant narratiu de la conversió de Montag, sinó sobretot el poder dels llibres com a generadors de reflexió i, per tant, de consciència, de capacitat crítica. De lucidesa.

[Clarisse](#) inspira el títol del nou blog de l'escriptor [Vicent Usó: El rastre de Clarisse](#). Benvingut, company.